

ת"פ 44113/08/19 - מדינת ישראל נגד ח'אלד עבאד

בית משפט השלום באילת

ת"פ 44113-08-19 מדינת ישראל נ' עאבד
תיק חיצוני: 578563/2018

בפני	כבוד השופט שי ברגר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ח'אלד עבאד

החלטה

1. לפניי בקשה מטעם המאשימה לתיקון כתב האישום בתיק, על ידי הוספת עדים וסרטונים ממצלמות האבטחה מיום 31.12.18 לרשימת עדי התביעה.
2. ראשית, אציין כי אין המדובר בבקשה לתיקון כתב אישום לפי סעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי כפי שהגדירה זאת המאשימה, אלא, בקשה להבאת ראיות חדשות בהתאם לסעיף 167 לחוק.

טיעוני הצדדים:

3. המאשימה טענה, כי בבדיקה שערכה, לאחר שבדיון מיום 10.8.20 מסרה בעדותה ע"ת 5 כי קיימים סרטוני אבטחה המתעדים את האירוע, נודע למאשימה לראשונה כי אכן קיימים סרטונים שלא צורפו לתיק החקירה. עוד נטען, כי מדובר בחומר חקירה רלוונטי ומהותי שיש בו כדי לשפוך אור על האירוע המתואר בכתב האישום ולחזק את טענות המאשימה, על אף שלטענתה הובאו בפני בית המשפט די ראיות לביסוס ההרשעה גם במידה והראיה לא תתקבל.
4. ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בהתנהלות שערורייתית של המאשימה בניסיון לכפר על מחדלים אשר פוגעים בהגנת הנאשם ובזכותו להליך הוגן, וזאת משום שהבקשה הוגשה לאחר שהעידו עדי התביעה. עוד נטען, כי החומרים לא הועברו לידי ההגנה והנאשם לא נחקר עליהם בתחנת המשטרה. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי על המאשימה חלה חובת זהירות מרבית ועליה להקפיד לקיים את כל החובות המוטלים עליה בטרם הגשת כתב האישום, ולפיכך על בית המשפט לדחות את הבקשה.

דין והכרעה:

עמוד 1

5. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה, בתגובת ב"כ הנאשם ובטענות שהועלו בפניי במסגרת הדיונים שהתקיימו ביום 14.9.20 וביום 16.9.20, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

6. ככלל, חוק סדר הדין הפלילי קובע סדר לבירור האשמה על פיו יש לנהוג והבאת ראיות נוספות בשלב זה של ההליך איננה מתיישבת עם כך, אך לכלל זה חריג המעוגן בסעיף 167 לחוק הסדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, שמסמיק את בית המשפט להתיר הבאת ראיות נוספות גם לאחר שהסתיים שלב הבאת הראיות, ככל שהוא רואה צורך בכך.

7. בע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3), 505 נקבע בהקשר זה כי:

"ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים, הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו, לקבוע חפות או אשמה. לשם כך על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט, אשר -על-פי ניסיון החיים - יש בו כדי להביא לחשיפת האמת, ובכך תואמות שתי משימות אלה. עם זאת, יש ועמידה פורמאלית על סדר הכללים בעניין מיוחד יהיה בה כדי לגרום לעיוות דין, אם בדרך של הרשעת החף מפשע ואם בדרך של זיכוי הנאשם. בנסיבות אלה יש לשאוף לכך, כי הכללים עצמם ייתנו לבית המשפט סמכות ושיקול-דעת לעשות צדק".

8. יחד עם זאת, בפס"ד קניר לעיל בית המשפט קבע כי הפעלת שיקול דעת זה אינה צריכה להיות דבר שבשגרה וציון כי:

"השימוש בסמכות לראיות נוספות צריך להיעשות במקרים יוצאים מהכלל ולא על נקלה, וזאת, בין היתר, כדי לנטוע בלב המנהלים את המשפט מטעם המדינה את רגש האחריות ואת הצורך להיזהר, באופן ששגיאה ושכחה, שהם דברים אנושיים, יצטמצמו כמעט עד אפס".

9. כמו כן, בע"פ 5874/00 ארנלדו לזרובסקי נ' מדינת ישראל, נה (4) 249 (2001) בית המשפט הדגיש כי מדובר בחריג שייעשה רק מקום שהעניין נדרש לעשיית צדק ולמניעת עיוות דין, וציון כי:

"ככל שהבקשה להבאת ראיות נוספות מתאחרת בהתייחס לשלב שאליו הגיע ההליך השיפוטי, כך תהא נדירה וחריגה יותר היזקקות בית-המשפט להפעלת סמכות כזו, והדבר ייעשה רק מקום שהעניין נדרש לעשיית צדק ולמניעת עיוות דין".

10. בנוסף, בפסק דין לזרובסקי לעיל נקבע כי בין היתר יש לבחון טיבן של הראיות שהגשתן מתבקשת, ואת הסיכוי שהבאתן תביא לשינוי תוצאת ההליך וכי אין מקום להתיר הבאת ראיות נוספות משבהגשתן אין כדי

להשפיע על תוצאות המשפט.

11. במקרה שלפני, מדובר בשלב שלאחר שמיעת העדויות ולפני הכרעת הדין, אך לא הוצג בפני כל הסבר משכנע מדוע ראיות אלה לא הובאו מטעם המאשימה מלכתחילה, המאשימה מכירה בקיומו של מחדל בניהול התיק ולא מצאתי הצדקה להתיר בשלב זה הוספת ראיות אשר לנאשם לא הייתה כל הזדמנות להתגונן ולהיחקר עליהן, ודי היה בכך כדי לדחות את הבקשה.

12. אשר לשאלה האם קיים סיכוי שהבאתן של ראיות אלה תביא לשינוי בתוצאה, כאמור לעיל, המאשימה טענה כי מדובר בחומר שיש בו כדי לשפוך אור על האירוע המתואר בכתב האישום ולחזק את טענות המאשימה, אך אין מדובר בראיה מרשיעה, ולטענתה של המאשימה הובאו בפני בית המשפט די ראיות לביסוס ההרשעה גם במידה והראיה לא תתקבל.

13. מכל האמור לעיל, לאור כך שלנאשם לא הייתה הזדמנות להיחקר ולהתגונן מפני הראיות הנוספות אותן מבקשת המאשימה להוסיף כעת, לאור העדר סיבה מוצדקת לכך שהראיות הובאו רק בשלב זה של ההליך ולאור כך שהמסקנה המתקבלת היא כי הראיות הנוספות לא יביאו לשינוי מהותי בתוצאות המשפט או לשינוי התמונה הראייתית בתיק, מצאתי כי אין מקום להתיר את הבאת הראיות הנוספות.

14. בסיכומי של דבר, הנני מורה על דחיית הבקשה, כך שלא תותר הגשת הראיה הנוספת וכתב האישום שהוגש כנגד הנאשם ביום 20.8.19 יוותר בעינו.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.